

Mishandeling kreeften en krabben in restaurants

Meerderheid Nederlanders: kreeften
en krabben ervaren pijn

Ontklauwen van katten en krabben

Vissenwelzijn in Europa

Supermarkt plus:
geen levend
opengesneden schol

Korte berichten

Vissenwelzijn

Kreeften
en
krabben:
achtergestelde
dieren

Mishandeling van kreeften en krabben in restaurants

Wij krijgen steeds vaker meldingen van het publiek over de hardvochtige manier waarop restaurants en supermarkten zoals o.a. Jumbo en Makro met kreeften en krabben omgaan.

Het betreft geregeld de manier waarop deze dieren worden gehouden voordat ze verkocht worden of gedood. De dieren worden

doorgaans gehouden in een kale bak, een zogeheten homarium, met vastgebonden scharen om elkaar niet te verwonden. Over een restaurant in Rotterdam kregen we onlangs het bericht dat de krabben daar dagenlang in de volle zon in een bak werden tentoongesteld: een zware en bovendien onnodige kwelling. Het gaat niet aan om deze dieren, voordat ze op een pijnlijke manier gedood worden, ook

nog eens als gevoelloze voorwerpen te behandelen.

We hebben daarom het betreffende restaurant gevraagd om deze dieren, voordat ze gedood worden, in ieder geval op een betere manier te verzorgen in goed ingerichte aquaria. Wij willen iedereen vragen om dergelijke misstanden aan ons te rapporteren, graag met foto's, zodat we richting deze bedrijven actie kunnen ondernemen.

Mail naar info@vissenbescherming.nl.

Zo snel mogelijk na de vangst verdoven

Waar wij in het algemeen naar streven is dat kreeften en krabben zo spoedig mogelijk na de vangst worden verdoofd en vervolgens gedood. Het moet verboden worden dat deze dieren na de vangst nog langdurig levend worden vervoerd en in winkels en restaurants te koop worden aangeboden om tenslotte in restaurants en door mensen thuis op allerlei manieren te worden gedood. Wij werken samen met onze collega's in o.a. Duitsland, Zwitserland en het Verenigd Koninkrijk om dit voor elkaar te krijgen. •

Kreeften in de volle zon wachtend op een koper

Kreeften en krabben: achtergestelde dieren

De overheid heeft tot nu toe nauwelijks iets ondernomen om de mishandeling van kreeften en krabben tegen te gaan. De Visserijbescherming heeft daarom in 2013 de Tweede Kamer gevraagd om een verbod op het levend koken van kreeften en krabben: één van de meest wrede manieren om deze dieren te doden.

Dit resulteerde nog in 2013 in een motie van de Partij voor de Dieren in de Tweede Kamer waarin de toenmalige staatssecretaris van Economische Zaken, Sharon Dijksma, werd verzocht om te onderzoeken of kreeften en krabben eerst elektrisch verdoofd kunnen worden voordat ze gekookt worden. Het elektrisch verdoven van deze dieren gebeurt al sinds ruim 5 jaar in verschillende landen, waaronder Engeland, De Verenigde Staten en Noorwegen, met behulp van een speciaal hiervoor ontwikkeld apparaat: de crustastun. Staatssecretaris Dijksma heeft vervolgens

de Wageningse Universiteit verzocht om te onderzoeken of elektrische verdooving van kreeften en krabben mogelijk is. Dit heeft in mei 2015 geresulteerd in het rapport Welzijn en bedwelmen van krabben en kreeften: een literatuurstudie van onderzoeksinstituut IMARES van Wageningen UR. Hierin wordt gesteld dat het nog niet duidelijk is of het verdoovingsapparaat, de crustastun, wel zo'n geschikt apparaat is. Kreeften hebben een tweetal zenuwstelsels, waarvan het onderste wellicht niet door de crustastun verdoofd zou worden. Dat is in ieder geval niet wetenschappelijk onderzocht. In het rapport wordt daarom voorgesteld om dat eerst nog eens precies uit te zoeken. Zowel staatssecretaris Dijksma als haar opvolger staatssecretaris Van Dam hebben helaas om verschillende redenen een dergelijk onderzoek afgewezen. We hebben over deze kwestie in de afgelopen tijd veel contact gehad met de staatssecretaris van EZ, en met politici en onderzoekers.

Op onze website is hiervan uitvoerig verslag gedaan.

Behandeling van kreeften en krabben zo spoedig mogelijk verbeteren

Het meest recente argument van het Ministerie van EZ om geen geld aan dit onderzoek te spenderen luidt dat het al geld besteedt aan de ontwikkeling van verdoovingsapparatuur voor platvissen. Het gaat hierbij echter om een subsidie van drie jaar voor de periode 2014-2016. We gaan er daarom vanuit dat het Ministerie van EZ zich in 2017 zal inzetten om zo spoedig mogelijk de behandeling van kreeften en krabben in Nederland te verbeteren. Een extra argument hiervoor is dat de Nedertandse bevolking blijkens een recente opiniepeiling van mening is dat kreeften en krabben in staat zijn om pijn te ervaren en dat deze dieren zo snel mogelijk na de vangst verdoofd en gedood moeten worden. •

Meerderheid Nederlandse bevolking meent dat kreeften, krabben en vissen pijn kunnen ervaren

Tweederde van de Nederlandse bevolking (67%) meent dat kreeften en krabben pijn kunnen ervaren, slechts 3% denkt van niet.

In lijn hiermee vindt een meerderheid dat het onverdoofd doden van krabben en kreeften verboden moet worden (58%), terwijl 13% tegen een dergelijk verbod is. Dit is één van de uitkomsten van de landelijke enquête die de Stichting Vissenbescherming en de Dierenbescherming regio Noord-West onlangs hebben laten uitvoeren door het marktonderzoeksbureau Motivaction over het doden van kreeften, krabben en vissen.

In de enquête is onder andere gevraagd naar de toelaatbaarheid van de diverse methoden om kreeften en krabben te doden. Nederlanders vinden het het minst acceptabel dat ze worden gedood door deze dieren zonder verdoving in een magnetron (67% onacceptabel) of oven te doen (65%). Een meerderheid (55%) vindt het onacceptabel dat ze zonder verdoving worden gekookt. Een ruime minderheid (38%) vindt het onacceptabel dat ze gedood worden door een ijzeren pin in het kopgedeelte te slaan. Circa een kwart (27%) vindt dit wel acceptabel.

Kreeften en krabben worden vaak levend naar een winkel of markt vervoerd om daar in een bak met vastgetapete scharen te worden verkocht: 36% van de ondervraagden vindt dit onacceptabel, 27% vindt dit wel acceptabel. Verreweg de meeste steun bestaat voor de

methode waarbij krabben/kreeften eerst elektrisch worden verdoofd voordat zij worden gedood en gekookt: 48% vindt dit acceptabel, 19% onacceptabel. Bijna de helft (45%) van de bevolking vindt dan ook dat het verplicht moet worden om krabben en kreeften direct na de vangst elektrisch te verdoven en te doden en dat de horeca alleen krabben en kreeften mag serveren als die direct na de vangst elektrisch zijn verdoofd en gedood.

Vissen

Er zijn ook vragen gesteld over het onverdoofd opensnijden van op zee gevangen vis. Een kleine meerderheid van de Nederlanders geeft aan ervan op de hoogte te zijn dat op zee gevangen vis meestal onverdoofd wordt opgesneden om de ingewanden te verwijderen. Als zij over deze slachtmethode horen, geeft ruim vier op de tien (42%) aan dat zij dit een onacceptabele slachtmethode vinden. Nog een iets grotere groep (46%) vindt dat hier een verbod op moet komen.

Als Nederlanders over deze praktijk van onverdoofd slachten worden geïnformeerd, geeft 13% aan dat zij hierdoor minder (of geen) vis meer zouden gaan eten (of dit nu al doen om deze reden). Bijna tweederde verklaart zijn eet-

gedrag hierdoor niet te laten beïnvloeden.

De enquête laat duidelijk zien dat de Nederlandse bevolking niet onverschillig staat tegenover de ruwe wijze waarop vissen, kreeften en krabben gevangen en gedood worden, aldus de Vissenbescherming en de Dierenbescherming. Beide organisaties vinden dat overheid en bedrijfsleven zich veel meer moeten gaan inspannen om de behandeling van deze dieren verbeteren. Op dit moment is het alleen bij het doden van paling wettelijk verplicht het dier van tevoren elektrisch te verdoven. Verder is er door overheid en bedrijfsleven een verdovingsapparaat ontwikkeld voor het doden van platvis. Bij het doden van kreeften en krabben is alles toegestaan. Er zijn geen wettelijk vast-

De enquête laat duidelijk zien dat de Nederlandse bevolking niet onverschillig staat tegenover de ruwe wijze waarop vissen, kreeften en krabben gevangen en gedood worden

gestelde regels om ze te beschermen. De enige wettelijk vastgelegde regel is dat kreeften en krabben bij het doden

niet als dieren worden beschouwd.

Wij willen iedereen die onze petitie tegen het levend koken van kreeften en krabben nog niet heeft ondertekend (op papier of elektronisch) vragen dat te doen op:

www.thepetitionsite.com/311/007/348/stop-the-suffering-of-invertebrates-for-mass-consumption

Ontklauwen van katten en krabben

Het ontklauwen van katten houdt in dat de nagels onder narcose uit de poten verwijderd worden. Het wordt algemeen als dierenmishandeling beschouwd.

Minder bekend is dat je ook krabben kunt ontklauwen. Maar dat gaat wel een stuk ruwer: de twee poten met scharen waarmee de krab schelpdieren kan kraken en opeten, worden zonder enige verdoving van het lichaam losgedraaid en losgerukt om als voedsel voor de mens te dienen. Dat veroorzaakt een enorme pijn en stress bij het dier. Vervolgens wordt de romp zonder die schaarpoten gewoon teruggegooid in het water. Dat gebeurt ook in Nederland, soms onder de ogen

van argeloze toeschouwers. Op 5 juni 2016 ontvingen wij de volgende email:

Gisteren rond 15.00 uur waren we bij de sluisen bij Vlissingen bij het NS station. Een vissersboot lag in de sluis te wachten om verder te mogen varen. De visser gebruikte de tijd om op een wrede manier krabbenpoten te verzamelen. Hij had een grote bak met levende Noordzeekrabben die hij sorteerde. Sommige grote krabben werden in een andere bak geworpen. Van de meeste, nog levende (!) krabben brak hij de grootste poten af, de rest van het lijf (nog levend) werd achteloos in het water terug gegooid (onder het zicht van vele toeschouwers, die naar het schutten van de boten aan het kijken waren).

Ook had hij een emmer vol grote vissen. Hiervan sneed hij de ingewanden eruit, spoelde de vis met het water uit de sluis en gooide de ingewanden in het water en de schoongemaakte vissen in een emmer. Ik vraag me af of dit gebruikelijk is.

Uit onderzoek van de afgelopen jaren blijkt dat de meeste krabben dit niet overleven. De visserijsector probeert deze zware vorm van dierenmishandeling te rechtvaardigen met het verschijnsel 'autotomie' bij deze dieren: wanneer een krab aan zijn poot wordt vastgepakt door bijvoorbeeld een roofvis, dan kan hij zijn poot loslaten van zijn lichaam en hierdoor aan zijn belager ontsnappen. Dat gaat allemaal zonder noemenswaardige stress en pijn gepaard. De poot met schaar kan in de loop der tijd zelfs weer geleidelijk aangroeien.

Het losrukken van de twee schaarpoten is natuurlijk iets geheel anders dan de autotomie, die de krab in een lang evolutionair proces zelf heeft ontwikkeld. Dat wordt ook door wetenschappelijk onderzoek bevestigd. Het ontklauwen door de vissers is een ruwe lichamelijke ingreep waaraan de meeste krabben bezwijken door de stress en pijn en doordat ze geen schelpdieren meer kunnen eten en zich niet meer tegen belagers kunnen verdedigen. In Engeland hebben onderzoekers daarom al in 2007 de visserijsector opgeroepen dit dierenwelzijnsprobleem onder ogen te zien en hebben zij openlijk gepleit voor een verbod op het losdraaien en losrukken van de schaarpoten van krabben.

Wettelijk vastleggen

Dit barbaarse gedrag kan helaas alleen worden gestopt als wettelijk wordt vastgelegd dat kreeften en krabben direct na de vangst moeten worden verdoofd en gedood. Dan hoeven ze niet dagenlang te worden vervoerd en in winkels, restaurants en op markten te wachten tot ze aan de beurt zijn om onverdoofd met veel pijn gedood te worden. •

Vissenwelzijn in Europa

De Werkgroep Vissenwelzijn binnen Eurogroup for Animals, de Europese overkoepeling van dierenbeschermingsorganisaties, bestaat een kleine twee jaar. Ons bestuurslid Paul Denekamp is daar voorzitter van.

Het doel van deze werkgroep is om in heel Europa aandacht te vragen voor het enorme lijden van vissen door de huidige ruwe vangst- en dodingsmethoden en te stimuleren dat die vervangen worden door methoden die de vissen veel minder doen lijden. De werk-

groep zal zich ook richten op de aquacultuur (de kweek van vissen en andere waterdieren zoals kreeften en krabben), met name op de voor de dieren onacceptabele leefomstandigheden die daar heersen.

Ze heeft op 28 juni 2016 een lobbydocument opgesteld om bij Europese instellingen en politici te gaan pleiten voor verbeteringen van het vissenwelzijn. Het Europese visserijbeleid is nu praktisch alleen gericht op het voorkomen van overbevissing van vissoorten. Het

heeft tot nu toe geen aandacht besteed aan de grootschalige en zeer ernstige aantasting van het welzijn van de meer dan honderd miljard vissen die jaarlijks gevangen worden door Europese boten.

Daarom moeten er betere vismethoden worden ontwikkeld. Er bestaat nu in Nederland een goede methode om platvis te bedwelmen aan boord van het visserschip. Dit is een positieve ontwikkeling die we ook in Europa willen stimuleren. En dan gaat het niet alleen

om de bedwelmsmethoden, maar ook om de vangstmethode. Want door het langdurig verblijf van de meestal duizenden vissen in de netten die berstensvol over grote afstanden worden voortgesleept, wordt de vissen extreem veel dodelijk geweld aangedaan.

Aquacultuur

Ook in de aquacultuur is het essentieel dat de gehouden vissen en andere waterdieren eerst zodanig bedweld worden, dat ze in het ver-

dere verwerkingsproces niet meer bij bewustzijn komen. Het grote probleem van de viskwekerijen is dat de vissen daar permanent in veel te hoge dichtheden worden gehouden. Ze kunnen daardoor hun natuurlijke gedrag niet vertonen, hebben geen moment rust, kunnen zich niet tijdelijk verbergen enz.

Daarom zal Paul Denekamp namens de Vissenbescherming ook plaatsnemen in de nieuwe Europese Adviesraad voor de Aquacultuur. Ze zullen de hier geschetste problemen gaan

bediscussieren met de vertegenwoordigers van de Europese aquacultuur.

Tenslotte is ook het levend koken van kreeften en krabben in de Europese vissenwelzijns-werkgroep uitvoerig besproken. Het is van het grootste belang dat op korte termijn wetenschappelijk onderzoek start om te komen tot een algemeen geaccepteerde bedwelmsmethode voor deze dieren. •

Een deel van de Europese Werkgroep Vissenwelzijn: Tanja Straka (Deutscher Tierschutzbund), Femmie Smit (Dierenbescherming), Phil Brooke (Compassion in Worldfarming) en Paul Denekamp (Vissenbescherming)

De martelgang van 'consumptie'vis

In februari 2015 publiceerde de Stichting Wakker Dier het literatuurrapport *Het welzijn van vis*. Dit rapport is zeer kritisch over hoe de vissector, met name de zeevisserij en de viskwekerijen, met vissen omgaat en haalde veel publiciteit over de grote, door de visserij veroorzaakte welzijnsproblemen van vissen: de massale, extreem ruwe vangst van de vissen in de zeevisserij; de extreem hoge aantallen vissen in de viskwekerijen; en, zowel bij de zeevisserij als de viskwekerij, het onverdoofd doden van de vissen.

In het rapport wordt dit als volgt omschreven: Een populaire verwerkingsmethode is 'strippen' of 'kaken', waarbij de organen uit levende vissen worden getrokken of gezogen. Helaas gaan ze hier meestal niet aan dood. Ze worden na het strippen levend op ijs gelegd. Het duurt dan nog wel 25 tot 65 minuten tot ze niet meer op (pijn)prikkels reageren.

Naar aanleiding van dit rapport heeft de SP vervolgens een motie ingediend waarin de regering is verzocht structureel aandacht te

Volwassen palingen in viskwekerij (Het welzijn van vis; foto Menno Herstel)

besteden aan het welzijn van vissen, aan het bevorderen van humane dodingsmethoden en verdoving, onderzoek ten bate hiervan te stimuleren, een coördinerende en aanjagende rol op zich te nemen en met de sector naar een

brede ontwikkeling en toepassing van humane dodingsmethoden toe te werken. Deze motie kreeg begin juli 2015, ondanks ons lobbywerk, helaas slechts steun van 32 van de 150 kamerleden. SP, ChristenUnie, GroenLinks, Partij

voor de Dieren, 50PLUS en vier onafhankelijke kamerleden stemden voor. Het was toch de eerste keer, voorzover wij weten zelfs in heel Europa, dat een dergelijke motie zoveel steun verwierf. We blijven proberen een meerderheid in de Tweede Kamer te krijgen voor een actiever beleid van de overheid om de enorme welzijnsproblemen in de vissector aan te pakken.

Europa

Op Europees politiek niveau is het probleem van het onverdoofd doden van de vissen aan

de orde gesteld door Europarlementariër Anja Hazekamp van de Partij voor de Dieren. Haar vraag luidde (verkort):

Op Europese viskwekerijen en vissersschepen worden jaarlijks 60 tot 80 miljard vissen onverdoofd en bij vol bewustzijn geslacht, levend ingevroren of gedood door verstikking. Dit veroorzaakt zeer ernstig en langdurig lijden. In hoeverre bent u het met mij eens dat het langdurig en ernstig lijden van miljarden vissen hoge prioriteit verdient, vanwege on-

verenigbaarheid met artikel 13 van het Verdrag van Lissabon, waarin dieren worden erkend als wezens met bewustzijn en gevoel?

In het diplomatieke antwoord van de Europese Commissie werd nog eens bevestigd dat de regelgeving betreffende het doden van dieren niet betrekking heeft op vissen, maar werd tevens gezegd dat de Commissie zich overeenkomstig artikel 13 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie blijft inzetten voor het welzijn van vissen. •

Rapport Wageningen UR wijst weg naar vissenwelzijnskeurmerk

Welzijn van vissen lijkt op dit moment minder 'hot' dan het welzijn van landdieren. Het is echter steeds duidelijker dat dit niet terecht is. De wetenschap komt met aanwijzingen dat ook vissen pijn en zelfs emoties ervaren. Alle reden dus om naast de duurzaamheids certificering van zeevis, zoals door de Marine Stewardship Council, ook te komen tot een vissenwelzijnskeurmerk voor in het wild gevangen vis.

Aldus de eerste zin in het voorwoord van Jelle Landstra, voormalig projectleider innovatie Noordzeevisserij InnovatieNetwerk, die goed aangeeft waaraan het rapport *Over het welzijn van in zee gevangen vis* (Wetenschapswinkel UR Wageningen 2015, 52 p.) zijn ontstaan

te danken heeft en wat de bedoeling ervan is. De Vissenbescherming heeft een onderzoeksvorstel geschreven en 19 Wageningse studenten hebben op basis daarvan onderzoek gedaan. Dat heeft uiteindelijk geleid tot dit rapport, dat geschreven is door Francien de Jonge.

In het rapport wordt een reeks thema's behandeld die voor de ontwikkeling van zo'n vissenwelzijnskeurmerk van belang zijn, zoals het welzijns onderzoek bij vissen, de risico's van welzijns aantasting door de toegepaste vangstmethode en de problemen en kansen van een vissenwelzijnskeurmerk. De Jonge wijst erop dat een vissenwelzijnskeurmerk samenwerking vereist van de verschillende partijen, te we-

Keurmerk vereist samenwerking van de verschillende partijen

ten de wetenschap, dierenwelzijnsorganisaties zoals Vissenbescherming en Dierenbescherming, de visserijsector en de overheid. Dat zal niet meevallen. Het is beslist heel nuttig om hierbij acht te slaan op de ontstaansgeschiedenis van de diverse welzijnskeurmerken voor veehouderijproducten. We hebben dit rapport gestuurd aan een groot aantal organisaties

die met de visserij te maken hebben. Met een aantal van hen willen we het gesprek aangaan over hoe de visserij zo kan veranderen dat vissen veel minder hoeven te lijden. Voor die gesprekken is dit rapport een nuttig hulpmiddel. •

Supermarkt PLUS verkoopt schol die niet levend is opengesneden

Het overgrote deel van de in zee gevangen vissen heeft een zware doodstrijd gestreden, zowel door de manier van vangen in reusachtige netten als de ruwe manier van doden op de schepen.

Wetenschappelijk onderzoek met hersenmetingen heeft laten zien dat veel vissen na hun gedwongen verblijf in het net, eenmaal aan boord van een schip een groot aantal minuten en soms zelfs uren bij bewustzijn blijven, zelfs als ze op ijs gelegd worden. De Vissenbescherming wil dat er andere vangstmethoden worden ontwikkeld waardoor vissen niet zoveel hoeven te lijden. Ontwikkeling daarvan en daarvoor benodigd wetenschappelijk onderzoek kunnen nog jaren duren. Intussen zijn gelukkig wel de eerste methoden ontwikkeld

om gevangen vissen aan boord van de schepen meteen te bedwelmen en daarna te doden. Zo kan worden voorkomen dat de vissen levend gestript worden, oftewel van hun ingewanden ontdaan, zoals nu vaak gebeurt.

Voor het eerst is er nu in Nederland vis te koop die meteen aan boord van het schip bedweld is. Dat is in de supermarkten van PLUS. Daar is schol verkrijgbaar die wordt gevangen door het visserijbedrijf Ekofish en direct na de vangst bedweld en vervolgens gedood. Nu deze bedwelmingsmethode voor schol ontwikkeld is met financiële steun van het Ministerie van EZ, wil de Vissenbescherming samen met de Dierenbescherming dat zo snel mogelijk alle andere platvissoorten in Nederland op deze manier worden bedweld. •

Een rondjes draaiende goudvis

We ontvingen onlangs een klacht over de huisvesting van een goudvis in een kleine ronde kom. De kom stond in een drukke souvenirwinkel ergens in een dorp aan de Noordhollandse kust. We zijn daar zelf heengegaan om de situatie in ogenschouw te nemen.

De goudvissenkom stond achterin de winkel tussen allerlei verkoopartikelen, had zowel onder als boven een doorsnede van 30 centimeter en was 30 centimeter hoog. Er zwom één goudvis in met een lengte van ruim 15 centimeter. De vis kon daardoor niet vooruit zwemmen, maar alleen rondjes draaien het glas van de kom.

Voor de kom lag een kaartje op de tafel met de volgende tekst:

**Onze vis zwemt
Al meer dan 4 jaar
in Sylt
Op tijd gevoerd
Op tijd schoon water
En heel veel liefde
OP AFSTAND
houden hem
vrolijk en gezond**

Het is duidelijk dat eigenaar van de winkel ervan overtuigd is dat zijn goudvis het in die kom helemaal naar de zin heeft. Mogelijk heeft hij naar aanleiding van kritische vragen van zijn klanten alvast op het kaartje zijn verweer opgeschreven. Wij hebben hem om te beginnen een brief geschreven waarin we proberen uit te leggen dat het niet voldoende is om een vis dagelijks van vers water en voedsel te voorzien. Ook de huisvesting is van groot belang omdat die bepaalt in welke mate de vis zijn natuurlijke gedrag kan vertonen. Het is overduidelijk dat in het onderhavige geval de krappe huisvesting het welzijn van de vis in ernstige mate schaadt. De vis kan zijn hele leven lang niet normaal een stuk vooruit zwemmen, niet zijn omgeving verkennen en zich niet op een veilige beschutte plek terugtrekken.

Er zijn in Nederland helaas geen wettelijke voorschriften voor die huisvesting. Er zijn echter wel de aanbevelingen van het LICG, het Landelijk Informatiecentrum Gezelschapsdieren, waarin onder andere overheid, dierenbeschermingsorganisaties, de Faculteit Diergeneeskunde van de Universiteit Utrecht, de

Koninklijke Nederlandse Maatschappij voor Diergeneeskunde, de Universiteit Wageningen alsmede de Dibevo, de overkoepelende organisatie voor de dierenpeciaalzaken, vertegenwoordigd zijn. De LICG adviseert voor goudvissen een aquarium van minimaal 100 centimeter lengte te gebruiken, 'maar pas in een groter aquarium zal de goudvis tot zijn volle afmetingen door kunnen groeien'. Onder aquariumhouders wordt inderdaad als praktische vuistregel voor de lengte van het aquarium tienmaal de lengte van de vis gehanteerd. Dan kom je in het geval van deze goudvis uit op een lengte van anderhalve meter.

Goudvissen hebben graag gezelschap van andere vissen

Verder merkt de LICG op dat 'goudvissen graag gezelschap van andere vissen' hebben: www.licg.nl/rr/dieren/vissen/vissen/goudvis.html

Wij hebben de eigenaar van de goudvis inmiddels geschreven wat deze goudvis in zijn piepkleine behuizing allemaal moet missen en hebben hem verzocht om die aan te passen aan de adviezen van het LICG.

Wij roepen mensen op om dergelijke gevallen van slechte huisvesting aan ons door te geven: info@vissenbescherming.nl.

KORTE BERICHTEN

- De Vissenbescherming was in april 2015 met een informatiestand aanwezig op het Landelijk Planteneters Event in Dronten, in oktober op de tweedaagse Veggie Fair in Doorn, op 1 november op het VegFest in Utrecht, op 22 december bij de Vredesdienst voor dieren in Amsterdam en op 5 juni 2016 op World Ocean Day in Hazerswoude.
- Op de website werden diverse artikelen gepubliceerd, o.a. over kreeften en krabben en hun vermogen om pijn te ervaren. Op onze Facebookpagina hebben we deze artikelen gedeeld met onze volgers. Verder hebben we interessante berichten over vissen en andere in de zee levende dieren van andere organisaties gedeeld op Facebook. We hebben hiermee geprobeerd de affiniteit met vissen, kreeften en krabben bij onze volgers te vergroten.
- Er werden 4 elektronische nieuwsbrieven verstuurd naar donateurs en belangstellenden. In juni/juli is ons blad Vissenwelzijn (nr. 2, 2015) naar de donateurs en belangstellenden verstuurd. In september is het elektronisch verstuurd naar alle vertegenwoordigers van de Partij voor de Dieren en naar diverse dieren- en milieubeschermingsorganisaties.
- Gedurende het hele jaar werden tal van vragen van particulieren over onder andere sportvisserij en het houden van vissen in een (te klein) aquarium, beantwoord. Er werd ook gereageerd op allerlei berichten in de media en op reclame-acties van de Staatsloterij en de KPN waarin de hengelsport als iets leuks wordt voorgesteld. Er zijn diverse persberichten verstuurd.
- Ter gelegenheid van het 15-jarig bestaan van de Vissenbescherming hebben alle donateurs het boek *Oceaan poëtisch verbeeld* van Dos Winkel en Hans Bouma gekregen. Hierop zijn positieve reacties gekomen.
- De Vissenbescherming nam deel aan het overleg binnen de Dierencoalitie, bestaande uit 16 dierenwelzijnsorganisaties. Er werd geregeld input geleverd voor de politieke lobbywerkzaamheden van de Dierencoalitie.
- In de loop van 2015 is Saskia Bakker tot het bestuur toegetreden. Hierdoor bestond het bestuur op 31 december 2015 uit de volgende personen: Ton Dekker (voorzitter), Mary de Witt (secretaris), Marijke Santen (penningmeester), Paul Denekamp en Saskia Bakker.

Hartelijk dank!

Wij willen graag onze donateurs, vrijwilligers en onze sponsors Stichting Menodi, Stichting Dierenlot en Kame BV, hartelijk danken voor hun steun. Wij hebben hiermee het gehele jaar

door heel veel informatie kunnen verstrekken aan publiek, overheid en politici. We hebben ook mensen en bedrijven kunnen aanspreken op hun gedrag jegens vissen, kreeften en krabben. •

Help de vissen en de kreeften en krabben

Het is heel belangrijk voor onze lobby richting politici en bedrijven, dat wij namens een flinke groep donateurs kunnen spreken. Maar we moeten natuurlijk ook over geld beschikken om onze kosten te kunnen blijven betalen. Al voor 20 euro ben je donateur: te storten op rekening **NL05 ASNB 0910 5373 56** ten name van **Stichting Vissenbescherming**

vissen **bescherming**

Voor vragen en suggesties: Ton Dekker (voorzitter) | t.dekker@vissenbescherming.nl | (072) 533 28 79
Stichting Vissenbescherming | Postbus 26 | 2100 AA Heemstede | (023) 528 75 74 | info@vissenbescherming.nl
www.vissenbescherming.nl | NL05 ASNB 0910 5373 56

De Vissenbescherming is een algemeen nut beogende instelling (ANBI).

Teksten: Ton Dekker (red.),
Paul Denekamp en Saskia Bakker

Vormgeving en opmaak: Funktioneel Wit, Rotterdam

De Stichting Vissenbescherming is opgericht in 2000 om mensen diervriendelijker en respectvoller om te laten gaan met vissen en andere in het water levende dieren. De Vissenbescherming verstrekt hiertoe wetenschappelijk onderbouwde informatie over het bewustzijn, het gedrag en de pijnbeleving van vissen. Ze stelt in de media de ruwe behandeling van vissen in de (zee)visserij, de viskweek, de hengelsport, de visstrokerij, het beheer van de binnenwateren en het houden van vissen thuis in aquaria voortdurend ter discussie en spreekt de diverse overheden en maatschappelijke organisaties op hun verantwoordelijkheden aan. De Vissenbescherming maakt deel uit van de Dierencoalitie.